



Barraca de vinya Solei de ca l'Artesà

Talamanca

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Solei de Ca l'Artesà, 08279 Talamanca
Emplaçament Pista forestal Rocafort-Talamanca. Abans rampa formigó, camí a dreta i 50m a dalt turó a l'esquerra

Coordenades:

Latitud: 41.72025
Longitud: 1.94223
UTM Est (X): 412015
UTM Nord (Y): 4619257

Classificació

Número de fitxa 08277-166
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 013A00016

Fitxes associades:

[Mas ca l'Artesà](#)

Autoria de la fitxa Quim Serdà Manau
Data de registre de la fitxa: dc., 05/09/2007 - 02:00

Descripció

Barraca de planta rectangular (260 cm x 130 cm) amb l'entrada orientada a llevant. El parament és fet de pedra seca mitjançant carreus de diferent mida, algun d'ells força gran, i petites falques repartides per l'estructura. Tot el cos està lleugerament inclinat endarrera, doncs es recolza a la roca natural, que alhora, fa de mur de tancament. L'entrada presenta una llinda que es recolza a les filades de pedra que conformen el parament, doncs no hi ha uns brancals ben definits. Les mesures de l'entrada són: 120 cm d'alt, 65 cm d'ample, i 40 cm de gruix. Per damunt de la llinda d'entrada, segueixen encara unes filades d'aquest parament frontal, fins a trobar les primeres pedres que conformen el sostre. Interiorment, té una alçada de 190 cm, i hi trobem pedres fumades. La coberta és feta per aproximació de filades cap a la roca. Exteriorment, la coberta es veu plana, i té per damunt una capa de terra i pedruscall que protegeix el sostre. L'alçada exterior arriba als 240 cm.

Història

En el cas del Bages, la presència de barraques està íntimament relacionada amb el conreu de la vinya. Tot i que actualment la vinya ha quedat reduïda a unes àrees molt concretes, la comarca compta amb una llarga tradició vinícola. Hi ha estudis que ens parlen de la importància de la vinya en aquesta zona durant l'època romana i medieval. La continuïtat d'aquest conreu i la seva importància queden palesos pels nombrosos testimonis que encara queden presents. A principis del XVIII la vinya ja era molt important a la zona del pla. A partir d'aquest moment es va viure una extensió del conreu al Bages, més en el pla que en els altiplans, que arribarà fins al s. XIX. Superada la crisi de la fil·loxera, el conreu de la vinya recuperarà el nivell productiu anterior a la crisi fins a principis del segle XX, quan el reclam de noves inversions en el camp vitícola comportà l'abandonament de terres per part d'un gran nombre de petits pagesos. El conreu de la vinya requeria una contínua presència del pagès al vinyar, fet que comportava la necessitat de disposar d'un lloc proper on aixoplugar-se o guardar les eines, més si tenim en compte que sovint hi havia una distància considerable entre la peça de conreu i la residència del pagès. La majoria de barraques tenen les parets interiors completament fumades, la qual cosa sosté la idea que servien com a aixopluc davant dels possibles canvis climàtics. Les magnífiques condicions tèrmiques que ofereixen l'interior de les barraques devien ésser una bona compensació dels rigors del sol estival, i també un lloc segur on esperar a recer el final d'un temporal. A part d'aquestes utilitzacions més genèriques, hi havia tot un seguit de funcionalitats més específiques que no es poden deixar de banda. El pagès, adaptava les construccions de pedra seca a les seves necessitats, les quals podien variar molt segons l'època, el lloc o el conreu. Als municipis bagencs del Pont de Vilomara, Talamanca i Mura, les barraques s'adossaven a les tines que hi havia a prop dels camps. A més de refugi servia per protegir l'accés a la tina per la part inferior. Les barraques bagenques presenten uns trets molt uniformes. El material bàsic és la pedra utilitzada gairebé sense treballar. Només en els llocs més destacats de la construcció, com les cantoneres, llinda o obertures es retallen les arestes dels blocs. Les barraques bagenques destaquen sobretot per la seva simplicitat. Són de dimensions reduïdes si les comparem amb les construccions més meridionals o baleàriques. La planta és quadrada o circular i d'un sol habitacle. SOLER (1994:22)

Bibliografia

SOLER i BONET, Josep (1994). Les barraques de vinya. Les construccions de pedra seca a la comarca del Bages. Centre d'Estudis del Bages, Manresa.

